

[Korsgaard.]

Ministeren ikke vil tage sin forhaabentlig gode Forstand fangen og se, at det virkelig er et alvorligt Ønske dette her.

Ministeren siger med en vis Patos, at den bestaaende Tilstand kan ikke oprettholdes et Aar, eller hvor meget det nu skal være. Hvad er det for noget Snak? At det kunde være ønskeligt at faa et og andet ændret, det vil jeg, som jeg allerede har sagt, ingenlunde nægte, men at paastaa, at det skulde betyde noget særdeles afgørende, om der gik et Aar mere eller mindre med den Skatteform, vi har, er helt hen i Vejret. Det er vel heller ikke meget sandsynligt, at Ministeren overhovedet kan faa sit Forslag igennem i Aar. Jeg vil dog tro, at Landstingets Flertal vil have saa megen Respekt for det Arbejde, det skal lægge Navn til, at det ikke tør lade saa vidtgaaende Forslag som det foreliggende rulle igennem i de faa Dage, der eventuelt bliver til Behandling af det. Jeg vil ogsaa tro, at Ministeren selv maa erkende, at hvis en Udvalgsbehandling her i Folketinget overhovedet i mindste Maade skal kunne kaldes for en saglig Behandling, kan Lovforslaget ikke gøres færdigt her paa mindre end en Maaned, og saa er vi kommet til den Tid, da Rigsdagen skal hjem: Der vilde efter mine Begreber være udmærket Tid til at gøre en hel Del, og jeg tror fuldt tilstrækkeligt, i Løbet af Sommeren inden næste Samling.

Ministeren siger, at et Udtryk, jeg havde brugt, gaaende ud paa, at den Skala, Ministeren opstillede, er en Tilsnigelse, er et uberettiget Udtryk. Jeg har flere Gange i min første Tale sagt, at man maatte efter tidligere Udtalelser fra Ministerens Side forstaa, at hans Standpunkt i hvert Fald tidligere havde været det, at den Progression, som findes i den københavnske Skatteskala, er tilfredsstillende som Kommunal-skatteskala. Ministeren kan vel ikke benægte, at den Skatteskala, der opstilles her, er en kommunal Skala, det er en Omlægning af kommunal Skat og har ingen anden Hensigt, synes jeg, og den yderste Grænse for Progression, som Ministeren anstændigvis kan byde, maa derfor sagligt set være den, der findes i den københavnske Skala.

Maa jeg med et Par Ord vende tilbage til Spørgsmaalet om Kommissionsbehandling, og hvad der kommer ud deraf. Heroverfor nævnte Ministeren Apotekerloven, som er gennemført uden Kommission, og Ministeren antydede, at der vel ikke var

nogen, som ikke syntes, at det egentlig var godt gjort af ham, at han havde faaet den Ordning gennemført. Jeg tror i hvert Fald ikke, at der findes nogen Apoteker, som ikke efter Omstændighederne synes, at det var meget godt, men at tro, at Apotekerloven var en billig Lov for Samfundet, er fuldkommen hen i Skoven. Nej, Apotekerloven blev gennemført uhyre dyrt. Gennem Apotekerfondens Oprettelse skaffede man sig en Række smaa Apoteker, der ved Tilskud derfra skulde opretholdes. Dette kunde kun ske ved Apotekerpriseres Forhøjelse, deraf fulgte atter, at Værdien af de Privilegier, der ejedes af enkelte Personer, røg i Vejret. Det var en dyr Lov, og da det forbrugende Publikum, altsaa det, der bruger Medicin, vel ikke siger noget videre om det, fordi de mener, at Apotekerpriserne maa være høje, er det ikke noget Bevis for noget. Det er virkelig en højst besynderlig Argumentation, at en Minister, som selv har gennemført en Lov, fordi han synes, den er god — det vil han synes, naar han har gennemført den —, uden videre deri ser et Bevis for, at en Kommission er overflødig. Dette er langt fra Tilfældet. Jeg vil hævde, at Apotekerloven er en for Samfundet meget dyr Lov, jeg vilde personlig aldrig som Minister have givet nær saa mange Penge ud paa dette.

Endelig vil jeg sige et Par Ord om dette, om man ligner lovligt eller ikke. For det første maa jeg understrege, at Ministeren gjorde ikke engang Forsøg paa at afkræfte en Formodning om, at visse Kommuner ikke følger Loven. Er det dog ikke horribelt, at en Minister, der sidder som den øverste Vogter af Lovligheden inden for den kommunale Beskatning, stillet over for et Forhold, som han paa ingen Maade tør sige ikke er, som det er fremstillet, over for hvilket han paa ingen Maade tør sige, at det, der er gjort, er efter Loven, udtaler: Det kommer ikke mig ved. Er det dog ikke en skrækelig Tilstand? Hvad er dog saa Meningen med at have et kontrollerende Ministerium? Og saa en saadan barnlig Bemærkning som, at der i den nye Lov er indført en Bestemmelse om, at Byraadet skal godkende en Skala! Hvad er det dog for noget Barnesnak at komme med! Er det dog ikke den udenforstaaende, den, der ikke sidder lige midt i det, den, der ikke er ude for et Pres, der i givet Fald skal komme og sige: Er det din Mening, at der beskattes efter Lovens Regler.